

отиде у конюшница Та си отвързе добрата коня И го одвързе, и го убоде. Емъ го убола емъ навикую: Б'рго те, б'рго Петре и Павле! *В. 312.*

Навийенъ *м. св. Навикнувамъ* *м. да.* привыкну, привыкаю: Той бѣше навикналъ да слуша неговѣтъ съвѣты. *Р. 18.* Трѣбува да навикнуваме да ставаме въ урѣченъ часъ. *Л. Д. 1873 р. 77.* Такъвзи трудолюбивъ народъ, простоправенъ, навикналъ да живѣе съ малко (*accoutumé à vivre de peu*). *Т. 88.* Подыръ нѣколко дни тѣло-то ни вече навикнува къмъ това.—Тѣхнп-тѣ уста бѣха навикнали само на ди-во мѣсо. *Л. Д. 1876 р. 142.* **Навикноване** *с. с.* привычка: Орелъ и лисица ся сдумали да ся заселятъ близо единъ до други, че отъ навикновение да ся утвърдятъ въ пріятелството си. *Об. 5.*

Навийенътъ *пр.* привычный.

Навикъ *с. м.* навѣкъ, привычка, склонность, обычай, правъ: Навикъ е една мажъ, а отвикъ дѣѣ. *Ч. 190.* Оние навикци са замѣстувать въ парвите години и продължавать са презъ сичкиятъ животъ на човѣкътъ. *З. 123.* Ако си вмѣкнѣтъ у него какъ да было лоши навикци и страсти, тога ни най—добри-ти учители не могатъ искорени. *Л. Д. 1869 р. 106.* За да научи всякакътъ правы и навикци на различнитъ чюжди страни. *Р. А. 5.* Гемиджии закачи въке да познава цемирный неговъ навикъ. *иб. 15.*

Навилашка *с. ж.* мотокъ: Трѣба да са препрѣде и да са изтъче. Свадбата не остави въ кашката ни нито една навилашка. Не е лесно нѣщо да дари човѣкъ толкова снахи и толкова сватове съ ризи, съ рѣкаве и съ карпи за тріеніе. *З. 98.*

Навиръ *са* *м. св. производный отъ* виръ, наполнюсь водой: Капка по капкѣ виръ ся навири. *Ч. 167.*

Навиръ *м. св. 1)* подниму: Навирить си онашка-та! Сир. Не слуша никого. Навирить нусъ. Разсърдилъ си. Навирить подковы (умрѣлъ). Навирить уши като магаре за хранѣ. *Ч. 190. 2)* вспрокину: А по нѣгдѣ си е обычай да ся цръка съ гостенина и до тогасъ, докѣ ся навири дѣно-то на сѣда, изъ кои-то ся е черпало. *Л. Д. 1869 р. 121.*

Нависнѣ **Нависнѣ** *са* *м. св. повисну, нависну:* Въ това време бѣха са нависили нѣкои хора на прозорцити си да гледать що става. *Л. Д. 1875 р. 138.* Планины-тѣ, кои-то сѣ нависнали надъ Доростоль. (*Горы, возвышавшіяся надъ Д.*). *Р. 161.* Боляретѣ излѣзохъ съ нависнали главы (*Бояре выжили съ поникшими головами*). *Р. 95.*

Навийъ *м. св. Навивамъ Навиткамъ* *м. да. 1)* навью, навиваю; намотаю, наматываю; обовью, обвиваю; обмотаю, обматываю: Особенно-то свойство, кое-то электричность-та възбужда въ мекеото

Особенно-то свойство, кое-то электричность-та възбужда въ мекеото желѣзо, когато обикаля по осамотенния телъ, кой-то е навить около